SSHSS

KATUKUKKE

Magnum Opus

SCHOOL MAGAZINE

2023-2024

EDUCATION

"Education is the most powerful weapon which you can use to change the world."

- Dr. A.P.J Abdul Kalam

Education is the most important thing for everyone. Schools are centre of education. Without education life is impossible. Education gives some knowledge of humanity. Education helps to success our life. Education teaches us what is right and wrong. Education is such a thing. It teaches about live life. Mahatma Gandhi told that "Education musty be of a new type for the sake of the creation of a new world."Education must be a great equalizer in our society.

Written by: Deekshitha.K
9 th A Standard

THE ECOSYSTEM
engineers of nature

A study featured in the latest edition of “Nature Ecology and Evolution” has highlighted the benefits of conserving India’s mega herbivores – animals weighing over 100 kg. These mega herbivores, often referred to as ecosystem engineers play a big role in enriching biodiversity, bolstering sustainability, and fortifying resilience against disturbances.

A recent report shows 66% of India is dealing with invasive alien plants. Instead of bulldozing hectares of natural terrain, the study suggests mega herbivore conservation as a natural solution.

The study found that the prolonged absence of mege herboivores can result in invasiondominated, less biodiverse ecosystem, vulnerable to global changes.

Collected by : Greeshma.

Geometrical Chart

Art by
Nainitha R Rai
10th standard

ಕಣ್ಣೀರ ಕವಿತೆ

ಕಣ್ಣೀರು ಕೆಳಗುರುಳಿ ಎನ್ನಕೆನ್ನೆಯನಪ್ಪುತಿದೆ
ಮನದೊಡಲ ಮೂಲೆಯಲಿ ದುಃಖ ಉಮ್ಮಳಿಸುತಿದೆ
ಒಣಗಿ ಒಡಲಾಳದಲಿ ಹುದುಗಿದ್ದ ಗಾಯಗಳ
ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕೆಡವಿ ಮತ್ತೆ ಹುಸಿಗೊಳಿಸುತಿದೆ
ಕಳೆದ ನೆನಪುಗಳೆಲ್ಲ ಕಡಲ ಅಲೆಗಳ ತೆರದಿ
ಅಂತರಂಗದ ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದೆರಗುತಿಹವು
ವ್ಯಥೆ ವ್ಯಾಕುಲತೆಯೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣೀರ ಕಥೆಯಾಗಿ
ಅಶ್ರುಹನಿಗಳು ಮೆಲ್ಲ ಕೆಳಹರಿಯುತಿವು
ಅರುಹಲಾರದ ಚಿಂತೆ ಆತಂಕಗಳನೆಲ್ಲಾ
ಮನದೊಳಗೆ ಒತ್ತಿಟ್ಟು ಮರೆಯಬೇಕೆಂದಾಗ
ಖಾಲಿ ಪುಟಗಳ ಮೇಲೆ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮನೆ ಮಾಡಿ
ಚಿಪ್ಪೊಡೆದು ಕವಿತೆಗಳೆಂಬ ಮುತ್ತು ಮೂಡಿಹವು
ಧಗಧಗಿಸೊ ನನ್ನೆದೆಗೆ ಮುಂಗಾರು ಮಳೆಯಾಗಿ
ಜ್ವಲಿಸುತಿಹ ನೋವುಗಳ ನೀಗುತಿಹವು
ಈ ಕಣ್ಣೀರ ಕವಿತೆಗಳು ಮರೆಮಾಚಿ ನೋವನ್ನು
ಮುಗುಳ್ನಗೆಯ ಮುಖವಾಡ ತೊಡಿಸುತಿಹವು

ಸ್ವರಚನೆ : ಗ್ರೀಷ್ಮಾ.ಬಿ

Art by Lokhith

A prayer in spring

Oh, give us pleasure in the flowers to-day;
And give us not to think so far away
As the uncertain harvest; keep us here
All simply in the springing of the year

Oh, give us pleasure in the orchard white,
like nothing else by day, like ghosts by night;
And make us happy in the happy bees,
The swarm dilating round the perfect trees.

And make us happy in the darting bird
That suddenly above the bees is heard,
The meteor that thrusts in with needle bill,
And off a blossom in mid air stands still.

For this is love and nothing else is love,
The which it is reserved for God above
To sanctify to what far ends He will,
But which it only needs that we fulfil.

(Adapted)

ಸಾಧಿಸಿದರೆ ಸಬಲೆಯನ್ನೂ ನುಂಗಬಹುದು

ಮನು ತೀರ ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಹುಡುಗ. ಅವನ ಊರು ಚಾಮರಾಜ ನಗರ. ಮನುವಿನ ತಾಯಿ ಕಮಲಮ್ಮ ತಂದೆ ರಾಜಪ್ಪನು ಆಗಿದ್ದನು.

ತಾಯಿ ಕಮಲಮ್ಮ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮುಸುರೆ ತಿಕ್ಕಿ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮತ್ತೂ ತಂದೆ ರಾಜಪ್ಪ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತದ್ದ. ಈ ಹಣದಿಂದ ತಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಮುದ್ದಿನ ಮಗನಾದ ಮನುವಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೂ, ಮನೆಯ ಖರ್ಚಿಗೂ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮನುವಿಗೆ ಓದಲು ಅಷ್ಟು ಆಸಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ 'ನಾವು ಬಡವರು, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿದರೂ, ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದರೆ ಕೈ ತುಂಬಾ ಹಣ ಬೇಕಲ್ಲಾ ?ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಮನುವಿನ ಮನದೊಳಗೆ ಇದ್ದ ಕಾರಣ,ಅವನು ಓದುವುದರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸದೇ ಇದ್ದ. ತರಗತಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಬಂದರೂ ಮುಖವನ್ನು ಮುದುಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದ.

ರಾತ್ರಿ ಮನು ನಿದ್ರೆಗೆ ಜಾರಿದನು.ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಕನಸು ಬಿದ್ದ ಕಾರಣ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬೇಗನೆ ಎದ್ದು ಕುಂಟಪ್ಪನ ಪೇಪರ್ ನಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮನೆಮನೆಗೆ ಪೇಪರ್ ಹಾಕಿ ಮತ್ತೂ ಬಿಜೇಂದ್ರಪಾಲನ ಹಾಲಿನ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮನೆಮನೆಗೆ ಹಾಕಿದ.ನಂತರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹಿಂದಿನ ದಿವಸ ಪಾಠ ಮಾಡಿದ ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಓದತೊಡಗಿದನು. ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಇರುತ್ತಿದ್ದನು.ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಮನು ಹೀಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ದಿನ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯದಾಯಕವಾಗಿತ್ತು.

ತರಗತಿಗೆ ಹಿಂದಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಬಂದರು.ಮನುವಿನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತರು.‘ಮನೂ ನೀನೇನು ಇಷ್ಟು ಕೂಡ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಿ ಪಾಠಭಾಗಕ್ಕೆ,ಯಾವಾಗಲೂ ನಾನು ಬರುವಾಗ ಮುಖವನ್ನು ಮುದುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ನೀನು ಈ ದಿನವಂತೂ ತುಂಬಾ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಇದ್ದೀಯಾ ?’ ಎಂದು ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಕೇಳಿದರು.

ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ನೀವೇ ಕಾರಣ ಸರ್, ಹೇಗೆಂದರೆ ನೀವು ನಿನ್ನೆ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ ‘ಮೇರಿ ಮಮತಾಮಯಿ ಎಂಬ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ಡಾ.ಎ.ಪಿ.ಜೆ.ಅಬ್ದುಲ್ ಕಲಾಂ ರವರ ಸಾಧನೆಯ ಹಿಂದೆ ಅವರ ಶ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ;ಅದನ್ನು ನೀವು ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದೀರಿ,ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ,ಅವರು ಹಾಲು,ಪೇಪರ್ ಮನೆಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹಾಕಿಬರುತ್ತಿದ್ದರು.ಅನಂತರ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯ ಮಾದರಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಅವರು ದೊಡ್ಡವರಾದ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತಲುಪಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾದರು.ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೂ ಕೂಡ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿತು.ಹಣ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೇನು ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಮೇಲೆ ತಾನೂ ನಿಲ್ಲಬಹುದು ಮತ್ತೂ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಬಡತನವಿರಬಹುದು ಆದರೆ,ವಿದ್ಯೆಗೆ ಬಡತನವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಯಿತು’ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಮನು ಅಧ್ಯಾಪಕರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದನು.

ನೀತಿ:ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಕಷ್ಟ,ನೋವು,ಬಡತನ ಎಂದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು.ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ನಡೆಯುವುದೇ ಜೀವನ.

BY,DEEKSHA,9TH STANDARD

ART BY JESMITHA ,8TH STANDARD

On Killing A Tree

It takes much time to kill a tree,
Not a simple jab of the knife
Will do it. It has grown
Slowly consuming the earth,
Rising out of it,feeding
Upon its crust,absorbing
Years of sunlight,air,water,
And out of its leperous hide
Sprouting leaves.

So hack and chop
But this alone wont do it.
Not so much pain will do it.
The bleeding bark will heal
And from close to the ground
Will rise curled green twings
Miniature boughs
Which if unchecked will expand again
To former size

COLLECTED BY: DEEPIKA.M 9th A

ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ;

ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಹೊಸ ಮಾಂತ್ರಿಕ

ನಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಅತಿ ನಿಖರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸುವ, ಗಣಿತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನೇ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಗೆ ಹರಿಸುವ, ಕಥೆ-ಕವನಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವ ಕವಿಯಾಗಿಯೂ, ಸಂಶೋಧನಾ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಮಂಡಿಸುವ ವಿದ್ವಾಂಸನಾಗಿಯೂ ಮೋಡಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಚಾಟ್ ಇದೀಗ ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾತಾಗುತ್ತಿದೆ.ಇದುವೇ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ.ಯಂತ್ರವು ಮಾನವನ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು ಅಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಯೋಚಿಸಿ, ಮಂಥಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಉದಯೋನ್ಮುಖ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ.1956ರಲ್ಲಿ ಜಾನ್ ಮೆಕಾರ್ಥಿ ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಮೊದಲು ಪರಿಚಯಿಸಿದರೂ, ಈ ಆಲೋಚಿಸುವ ಯಂತ್ರದ ಕಲ್ಪನೆಯು ಮಾಯನ್ ನಾಗರೀಕತೆಯ ಹಿಂದಿನದು. ಇದೀಗ ಈ ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯು ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ,ಹಣಕಾಸು ,ಸಾರಿಗೆ,ಕ್ರೀಡೆ,ರಕ್ಷಣೆ ಹೀಗೆ ಹತ್ತು ಹಲವು

ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಸುದ್ದಿ ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯಾದರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಳಕೆ ನಿಧಾನಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿದೆಯಷ್ಟೇ.

ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆ, ಹಗಲು ರಾತ್ರಿಯೆನ್ನದೆ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದೆ ದುಡಿಯುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ,ಅತೀ ಚಾಣಕ್ಯ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆ,ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವ ಚಾಣಕ್ಯತೆ.... ಅಂತೂ ಈ ದೈತ್ಯನ ಕಾರುಬಾರು ಒಂದೇ ? ಎರಡೇ ?!!!

ಏಂಡ್ರೋಯ್ಡ್ ಅಥವಾ ಐ-ಫೋನ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಫೇಸ್ ಡಿಟೆಕ್ಷನ್ ಎಂಬ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆ ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯ ಫಲಿತಾಂಶವಾಗಿದೆ. ದಿನೇ ದಿನೇ ಅಪಘಾತಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಈ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಚಾಲಕರು ಹಾಗೂ ಪ್ರಯಾಣಿಕರ ಸುರಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಖಾತ್ರಿಪಡಿಸುವ ಸಾರಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಕನಸನ್ನು ಕೆಲವರಾದರೂ ಕಂಡಿರಬಹುದು. ಯಂತ್ರ ಕಲಿಕೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಇದೀಗ ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತ ಕಾರುಗಳ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸಿದೆ. ಸಿಗ್ನಲ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ನಿಲ್ಲುವ, ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಅಡಚಣೆಗಳು ಉಂಟಾದರೆ ಸ್ವತಃ ವೇಗ ಮಿತಿಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದರ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂನ್ನು ತಯಾರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಬೆರಳ ತುದಿಯಿಂದ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಡಿಜಿಟಲ್ ಸಹಾಯಕನಾಗಿಯೂ ಪ್ರಯೋಜನಕರವಾಗಿದೆ. ಬ್ಯಾಂಕಿಂಗ್ ಕ್ಷೇತ್ರವಂತೂ ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಲೀನಗೊಂಡು ಚಾಟ್ ಬಾಟ್ ಗಳ

ಸಹಾಯದೊಂದಿಗೆ ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸುಗಮ ಬ್ಯಾಂಕಿಂಗ್ ಅನುಭವವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದೆ. ಇ-ಕಾಮರ್ಸ್ ಮೂಲಕ ಆನ್ ಲೈನ್ ವ್ಯಾಪಾರ-ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ವಿಪತ್ತು ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ, ಅಪಾಯಕಾರಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುನವಲ್ಲಿಯಾಗಲೀ ತಾನ್ಯಾರಿಗೂ ಕಮ್ಮಿಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇಡೀ ಮನುಕುಲಕ್ಕೇ ಸೆಡ್ಡು ಹೊಡೆದು ನಿಂತಿದೆ.

ವೈದ್ಯಕೀಯ ರಂಗದಲ್ಲಂತೂ ಈ ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯ ಕಾರ್ಯವೈಖರಿ ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಬೆರಳಿಡುವಂತಾಗಿದೆ. ರೋಗಿ ಹಾಗೂ ವೈದ್ಯರ ನಡುವಿನ

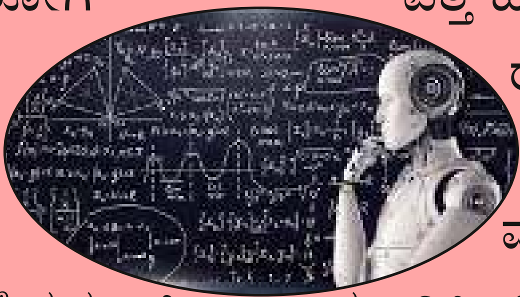

ಉತ್ತಮ ಸಂವಹನ, ರೋಗ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚುವಿಕೆ, ಹೊಸ ಔಷಧಿಗಳ ಆವಿಷ್ಕಾರ, ರೋಗ ಚರಿತ್ರೆಯ ವಿವರಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ದಾಖಲಿಸಿ. ಜಗತ್ತಿನ ಯಾವುದೇ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಮತ್ತೆಲ್ಲೋ ಇರುವ ವೈದ್ಯರ ಬಳಿ ರವಾನಿಸಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆಯುವಲ್ಲಿ, ಅತಿಕ್ಲಿಷ್ಟಕರವಾದ ಆಪರೇಷನ್ ಗಳನ್ನು ರೋಬೋಟ್ ಸರ್ಜರಿ ಮೂಲಕ ಅತ್ಯಂತ ಫಲಕಾರಿ ಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಒಂದು ವರದಾನವೇ ಸರಿ.

ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯ ಹಿರಿಮೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಭಾವ್ಯ ಅಪಾಯಗಳ ಕಡೆಗೂ ಒಮ್ಮೆ ದೃಷ್ಟಿಹರಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ. ಮಾಧ್ಯಮಕ್ಷೇತ್ರ,ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಇರಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ತನ್ನ ಮಿತಿಯೊಳಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಂದರೆ ತನಗೆ ನೀಡಿದ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂಗಳಿಗಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ ಭಾವನಾರಹಿತ ಸಮೀಪನ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸವಾಲೇ ಸರಿ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಈ

ಯಂತ್ರಗಳ ತಯಾರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಖರ್ಚುವೆಚ್ಚಗಳೂ ದುಬಾರಿ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಸೋಮಾರಿತನವೂ ಹಾಗೆಯೇ ನಿರುದ್ಯೋಗವೂ ಹೆಚ್ಚುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.

ಮಾನವೀಯತೆ ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯ ಈ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಸಾಧಕ-ಬಾಧಕಗಳ ಕುರಿತಾದ ಕಳವಳ ನಮ್ಮನ್ನಾವರಿಸುವುದಂತೂ ಸತ್ಯ. ಈ ಯಂತ್ರದ ಜಾಡಿಗೆ ಸಿಲುಕಿ ಮಾನವ ತನ್ನ ಮೆದುಳಿನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಮರೆಯುವಂತಾಗದಿರಲಿ. ಹೊಸತನಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆಯುತ್ತಿರುವ ಈ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಶಾಖೆ ಮಾನವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೂಪರ್ ಟೂಲ್ ಆಗಿ ಉಳಿಯಲಿ. ಮನುಕುಲದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನೇ ಬದಲಿಸಬಲ್ಲ ಈ ದೈತ್ಯ ನಮ್ಮ ಆಳಾಗಬೇಕೇ ಹೊರತು ನಮ್ಮನ್ನು ಆಳುವಂತಾಗಬಾರದು ಅಲ್ಲವೇ?!!!.

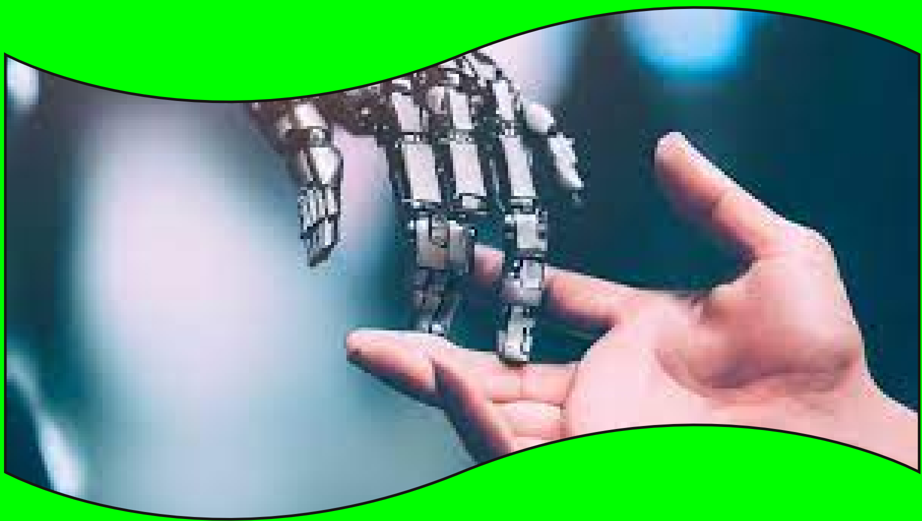

Tasmitha. k.S

ಕನಸು

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ
ಪಶ್ಚಿಮವ ಸೇರುವ ಕನಸು
ಪ್ರಕಾಶವಾದ ಚಂದಿರನಿಗೆ
ತನ್ನ ಬರುವಿನ ಕನಸು

ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದ ಹಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ
ಗೂಡು ಕಟ್ಟುವ ಕನಸು
ಅಲೆಯುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ
ವಾಸಸ್ಥಾನ ಸೇರುವ ಕನಸು

ನೀಳವಾದ ನದಿಗೆ
ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯುವ ಕನಸು
ದಟ್ಟವಾದ ಮಂಜಿಗೆ
ದಾರಿ ಮುಚ್ಚುವ ಕನಸು

ಸುಂದರ ರೆಕ್ಕೆಯ ಚಿಟ್ಟೆಗೆ
ಮಕರಂಧ ಹೀರುವ ಕನಸು
ಹೂವಿನ ಮೇಲಿರುವ ದುಂಬಿಗೆ
ಆಗಸದೆತ್ತರ ಹಾರುವ ಕನಸು

ಕವನ ಬರೆದ ನನಗೆ
ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತುವ ಕನಸು
ಹತ್ತಿದ ರಭಸಕ್ಕೆ
ಕವನವಾಯಿತು ಇನ್ನೂ ಸೊಗಸು

ಸ್ವರಚನೆ:ಹವಿಷ್ಯ. ಎಂ. ಎಸ್

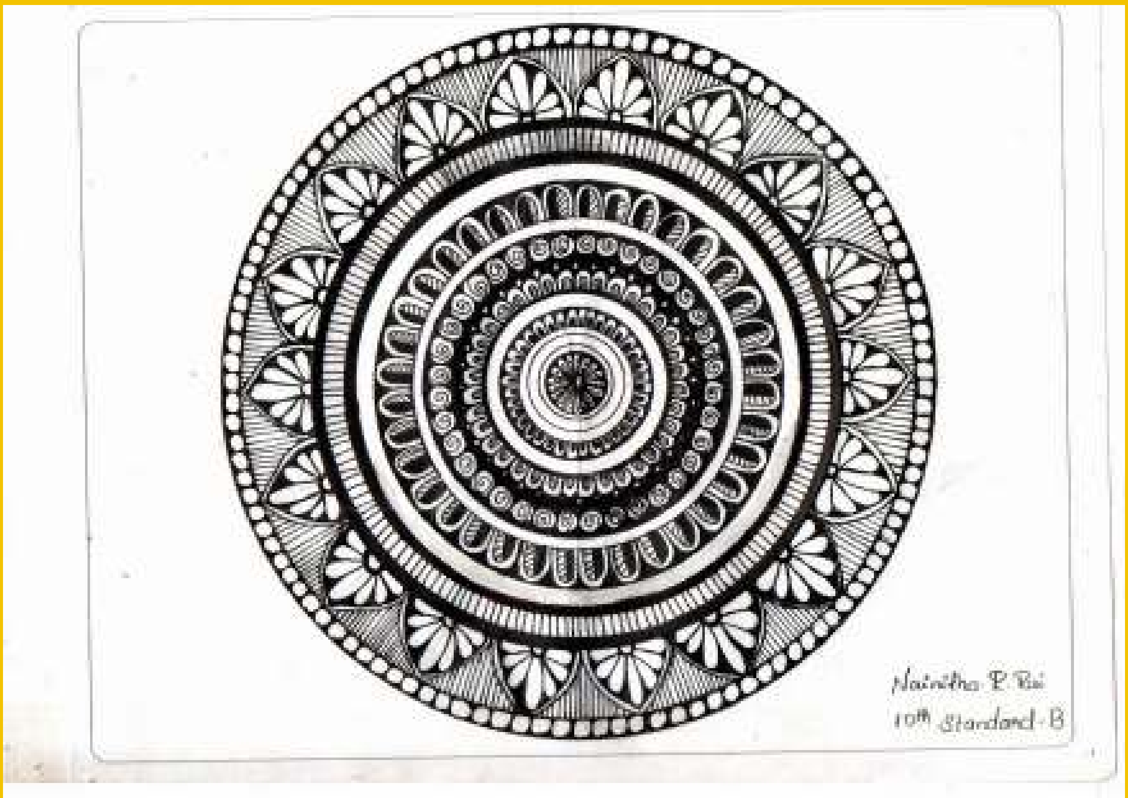
Naintha P Rai
10th Standard-B

ತಾಯಿ

ನವಮಾಸ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ
ಹೊತ್ತು ಸಾಕಿದವಳು

ನೋವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ
ಜನ್ಮ ನೀಡಿದವಳು

ಜನ್ಮ ನೀಡಿ
ಕೆನ್ನೆಗೆ ಮುತ್ತಿಟ್ಟವಳು

ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ
ದೇವತೆ ಅರಗಿಣಿಯವಳು

ಆಕಾಶದಿ ಕಾಣುವ
ತಾರೆಗಳ ಹೊಳಪಿನವಳು

ಮಳೆಯ ಹಾಗೆ ಸುರಿಸುವ
ಪ್ರೀತಿಯ ಸುರಿಮಳೆಯವಳು

ಸೆರಗಿನೊಳಗೆ ಬಂಧಿಸಿ
ಮಮತೆಯನು ನೀಡುವವಳು

ನೋವಿನ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳಲ್ಲಿ
ಧೈರ್ಯದಿ ನಡೆಸುವವಳು

ಸ್ವರಚನೆ : ದೀಕ್ಷಾ

ಮನದಾಳದ ಮಾತು

ಮನದಾಳದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳ
ಬಯಸಿದೆನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ
ಪದಗಳು ಸಾಲದೆ
ಬರೆದೆನು ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ

ಮನದಲ್ಲಿ ಮಾತುಗಳು
ಹುಟ್ಟಿದಂತೆಯೇ
ಅಕ್ಷರಗಳು ಉರುಳಿದವು
ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ

ಚಿಗುರೊಡೆದಂತೆ ಮೊಳಗಿತು
ಕವನದ ಆರಂಭ
ಪದಗಳು ತುಂಬಿದವು
ಪುಸ್ತಕದ ಪುಟ ತುಂಬ

ಆರಂಭದ ಕವಿತೆಯು
ಕಂಡಿತು ಗೀಚಿದಂತೆ
ಕೊನೆಗೂ ಕಂಡಿತು
ಇದೊಂದು ಕವಿತೆಯಂತೆ

ಸ್ವರಚನೆ:ಹವಿಷ್ಯ. ಎಂ. ಎಸ್

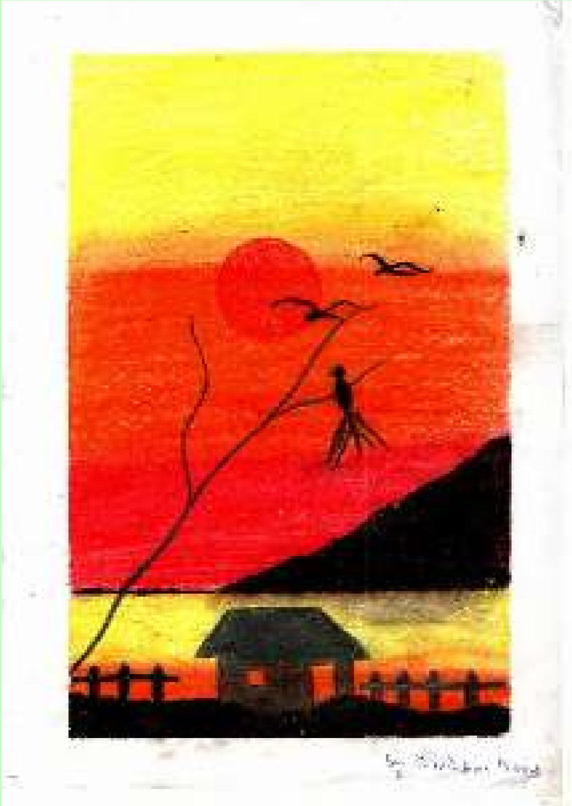

The Trio

River Sarayu was the pride of Malgudi. It was ten minutes walk from Ellaman Street, te last street of the town, chiefly occupied by oilmongers. It's sand banks were the evening resort of all the peopl of the town. The municipal resident took any distinguished visitor to the op of the Town Hall and proudly pointed to him Sarayu in moonlight, glistening like a silver belt across the North.

The usual evening crowd was on the sand Swaminathan and Mani sat aloof on a river step, with their legs dangling in water. The people branches over hanging the river rustled pleasantly. A light breeze played about the boughs and scattered stray leaves on the gliding stream below. Birds filled the air with their cries. Far away, ner Nallappa's Mango Grove, little downstream, a herd of cattle was crossing the river. And then a country cart drawn by bolloks passed, the cart-man humming a low tune. It was some fifteen minutes pst sunset and there was a soft red in the west.

'The water runs very deep here, doesn't it?' Mani asked. 'Yes, why?

'I am going to bring Rajam here, bundle him up, and throw him into the river.'

Rajam was a fresh arrival in the first A. He had sauntered into the class on the reopening day of the second term, walke up into the last bench, sat beside Mani, and felt very comfortable indeed till Mani gave him a jab in the ribs, which he returned. He had impressed the whole class on the very first day. He was a new-comer; he dressed very well- he was the only boy in the class who wore sockes and shoes, fur cap and tie, and a wonderfull coat and knickers.

He came to the school in a car. As well as all this, he proved to be a very good student to. There where vague rumours that he had come from some English boys' school somewhere in Madras. He spoke very good English, 'Exactly like a "European"'; which meant that few in the school could make out what he said. Many of his class-mates could not trust themselves to speak to him, their fund of broken English being small. Only Sankar, the genius of the

class, had the courage to face him, though his English sounded halting and weak before that of Rajam.

This Rajam was a rival to Mani. In his manner to Mani he assumed a certain nonchalance to which Mani was not accustomed. If Mani jabbed, Rajam jabbed; if Mani clouted, he clouted; if Mani kicked, he kicked. If Mani was the overload of the class, Rajam seemed to be nothing less.

And add to all this the fact that Rajam was a regular a seventy percenter, second only to Sankar. There where sure indication that Rajam was the new power in the class. Day by day as Mani looked in, it was becoming increasingly clear that menace had appeared in his life.

All this lay decision on the river-step to bundle up Rajam and throw him into the river. Swaminathan expressed a slight fear: " Youforget that his father is the police superintendent." Mani remained silent for a while and said, "what do I care? Some night I am going to crack his shoulders with my clubs."

"If i were you, I would keep out of the way of policemen. They are and awful lot," said swaminathan.

If you were me! Huh! But thank god i am not you, a milk-toothed coward like you".

Swaminathan bit his lips and sighed.

" And that remainds me,"said the other, "you are in need of a little warning. I find you hanging about that Rajam a bit too much. Well, have a care for your limbs. That is all I can say."

Swaminathan broke into loud protenstations. Did Mani think that swaminathan could respect anyone but him, Mani the dear old friend and guide? What made him think so ? As far as swaminathan could remember, he had never been within three yards of Rajam. Oh, how he hated him!

That vile upstart! When had Mani seen him with Rajam? Oh, yes,it must have been during the drawing period on Monday. It was Rajam who had come and talked to him in spite of the cold face that swaminathan had turned to him.

That devil had wanted a pencil sharpner, which he did not get, as he was promptly directed to go to a shop and buy it if he needed it so urgently. Oh, there was no comparison between Rajam and Mani.

This pleased Mani greatly. For the first time that evening he laughed, and laughed heartily too. He shook swaminathan and gave such an affectionate twist to his ear that swaminathan gave a

long how! And then suddenly asked, “Did you bring thing that I wanted?”

“Oh, Mani! I beg a hundred pardons of you. My mother was all the time in the kitchen. I could not get it.”(It’ referred to lime pickles.)

“You are a nasty little coward-Oh, this riverbank and the fine evening. How splendid it would have been!...”

Swaminathan was to act as a cord of communication between Rajam and Mani. They were sitting in the last bench with their backs against the yellow wall. Swaminathan sat between Rajam and Mani. Their books were before them on the desks; but their minds were busy.

Mani wrote on a piece of paper “Are you a man?” and gave it to swaminathan, who pushed it across to Rajam,putting on as offensive a look as possible. Rajam read it, crumpled it, and threw it away. At which Mani wrote another note repeating the questions with an offensive addition and Rajam returned the same amount of offence with his reply.

Further progress was stopped. “ swaminathan, stand up,”said the teacher. Swaminathan stood up faithfully. “what is Lisbon famous for?” asked the teacher.

Swaminathan hesitated and ventured, “ For being the capital of Spain.” The teacher bit his moustache and fired a second question, “what don you know about the Indian climate?”

“It is hot in summer and cold in winter.”

“ Stand up on the bench! Roared the teacher. And swaminathan stood up without a protest. He was glad that he was given this supposedly degrading punishment instead of the cane.

The teacher resumed his lessons: Africa was a land of forests. Nile was the most important river there. But swminathan paid no attention to the rest of the lessons. His mind began to wander. Standing on the bench, he stood well over the whole class. He could see so many heads, and he classified them according to the caps: there were four red caps, twenty-five Gandhi caps, ten fur caps and so on.

When the work for the day was over,

Swaminathan, Mani, and Rajam, adjourned to a secluded spot to say what was in their minds. Swaminathan, stood between them and acted as the midium of communication. They were so close that they could have heard each other even if they had spoken in whisper. But it was a matter of form between enemies to communicate through a medium. Mani faced swaminathan steadily and asked, "Are you a man?"

Swaminathan turned to Rajam and repeated, " Are you a man?" Rajam flared up and shouted, "Which dog doubts it?"

Swaminathan turned to Mani and said ferociously, " which dirty dog doubts it?"

Have you the courage to prove that you are a man?" asked Mani.

Swaminathan turned to Rajam and repeated it.

" How?" "How? Repeatd Swaminathan to Mani.

"Meet me at the river, near Nallappa's Grove, to-morrow evening."

"Never Nallappa's Grove," Swaminathan was pleased to echo.

"What for?" asked Rajam. " To see if you can break my head."

"Oh, to pieces,"said Rajam

Swaminathan's services were dispensed with. They gave him no time to repeat their words. Rajam shouted in one ear, and Mani in the other.

"So we may expect you at the river to-morrow,"said Swaminathan.

"Yes," Rajam assured them.

Mani wanted to know if the either world come with guards. No he would not. And Mani voiced another doubt: "If anything happens to you, will you promise to keep it out of your father's knowledge?" Rajam promised, after repudiating the very suggestion that he might act otherwise.

Nallappa's Grove stood a few yards before them. It was past six and the traffic for the day between the banks was over. The usual evening crowd was far behind them. Swaminathan and Mani were squatting on the sand. They were silent. Mani was staring at the ground, with a small wooden club under his arm. He was thinking: he was going to break Rajam's head in a short while and throw his body into the river.

But if it should be recovered? But then how could they know that he had done it? But if Rajam should come and trouble him at night as a spirit? Since his grandfather's death, he was sleeping alone. What if Rajam should come and pull his hair at night? After all it would be better not to kill him. He would content himself with breaking his limbs and leaving him to his fate. If he should batter his head, who was going to find it out? Unless of course- He cast a shy look at swaminathan, who was blinking innocently...

Unless of course Swaminathan informed the police.

At the sound of the creaking of boots, they turned and found that Rajam had come. He was dressed in khaki, and carried under hisn arm an air-gun that was given to him a couple of months ago on his birthday. He stood very stiff and said: "Here I am, ready."

"You are late."

"Yes."

"We will start."

Rajam shouldered his gun and fired a short in the air. Mani was startled. He should still, his club down.

"Youn heard the short?" asked Rajam. The next is going to be into your body, if you are keen upon a fight."

"But this is unfair. I have no gun while you have .... It was to be a hand-to-hand fight."

"Then, why have you brought your club? You never said anything about it yesterday."

Mani hung down his head.

"What have I done to offend you?" asked Rajam.

"You called me a sneak before someone."

" That is a lie."

There was an awkward pause. " If this is all the case of your anger, forget it. I won't mind being friends."

"Nor I," said Mani.

Swaminathan gasped with astonishment. In spite of his posing before Mani, he admired Rajam intensely, and longed to be his friend. Now this was the happiest conclusion to all the unwanted trouble. He danced with joy.

Rajam lowered his gun, and Mani dropped his club. To show his goodwill, Rajam pulled out of his pocket half a dozen of biscuits.

The river's mild rumble, the rustling of the peepul leaves, the half light of the late evening, and the three friends eating, and glowing with new friendship- swaminathan felt at perfect peace with the word.

(Adapted)

HAPPINESS

Happiness is a state of a mind. It comes from our relationships with other people,rather than from material things. Happiness is a person's most cherished goal.Ture happiness is to enjoy the present without being too anxious about the future. Happiness has the power of filling one with complete positivity. We can't find happiness from a machine. But the present generation tries to seek happiness from mobile phones,television etc. We all find happiness when we can reach our goal. Friends and family members are source of happiness. Life without friends is dull and boring. Friends can make us happy in many ways. By practising regular exercise and yoga we can keep our mind and body healthy.

ಒಂದಾಗಬೇಕೆಂಬ ಮನಸ್ಸು

ಆ ಊರಲ್ಲಿತ್ತು ಸುಂದರವಾದ ಮಂದಿರ
ಆ ಊರಾಯಿತು ಈಗ ಯುದ್ಧ ಮಂದಿರ |
ಎಲ್ಲರಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಭಾವೈಕ್ಯದಲ್ಲಿ
ಈಗ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿಲ್ಲ ಏಕೆ ಇಲ್ಲ ||

ಫಕ್ಕನೆ ಮೂಡಿತು ಒಂದು ಕತ್ತಲು
ಆ ಕತ್ತಲೆ ಭಯವಾಗಿ ಹರಡಿತ್ತು ಎತ್ತಲು |
ಮಂದಿರದ ಅಂಗಳದಲಿ ಮೂಡಿತು
ಮೂಡಿದೊಂದು ಕಥೆಯೇ ಹರಡಿತು ||

ನಾವು ನೀವೆಂಬ ಅಹಂಕಾರದಿ ಮೆರೆದರು
ಅಹಂಕಾರದಿಂದಲೇ ಅವರೆಲ್ಲರು ಕುಗ್ಗಿದರು |
ಏಕೆಂದು ಅರಿಯದ ಮುನಿಸು
ಏನು ಮಾಡಲೆಂದು ತಿಳಿಯದ ವಯಸ್ಸು ||

ನಾನೇ ಮೆರೆಯಬೇಕೆಂಬ ಕನಸ್ಸು
ಅದು ಎಂದಿಗೂ ಆಗದು ನನಸು |
ಸ್ನೇಹ, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದರೆ
ಎಲ್ಲರ ಮನದಲ್ಲಿರಬೇಕು ಒಂದಾಗಬೇಕೆಂಬ ಮನಸು ||

ಸ್ವರಚನೆ : ಮನ್ವಿತ.ಕೆ

ಗೆಳೆತನದ ಮಹತ್ವ

ಒಂದಾನೊಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಡಿತ್ತು.ಆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮೊಲ,ಜಿಂಕೆ,ಆಮೆ,ಕುದುರೆ,ಒಂಟೆ ಇವರೆಲ್ಲರು ಒಳ್ಳೆಯ ಗೆಳೆಯರಾಗಿದ್ದರು.ಹೀಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಮೊಲವು ಕೆರೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತಿತ್ತು.ಆ ಮೊಲವನ್ನು ಉಳಿದ ಗೆಳೆಯರೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಕೆರೆಗೆ ದೂಡಿ ಹಾಕಿ ನಗಾಡಿದರು.ಆ ಮೊಲವು ಈಜಿ ದಡಕ್ಕೆ ಬಂತು.ಮೊಲಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಬೇಸರವಾಯಿತು.ಮೊಲ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೋಪ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಬೇಸರವಾಗುವಂತೆ ವರ್ತಿಸಿತು.ಬಳಿಕ ಮೊಲದೊಂದಿಗೆ ಯಾರು ಇರಲ್ಲಿಲ್ಲ.ಅದು ಒಂದು ದಿವಸ ಮೊಲವೇ ಅವರಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಮಾತನಾಡಿತು. ಮೊಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಎನಿಸಿತು.ಅವರದ್ದೇ ತಪ್ಪು ಹಾಗಾಗಿ ಅವರೇ ಮಾತನಾಡಿತು.ಅದರ ಬಳಿಕ ಅವರೆಲ್ಲರು ಗೆಳೆಯರಾಗಿಯೇ ಇದ್ದರು.ಆದರೆ ಮೊಲವನ್ನು ಅಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.ಸ್ನೇಹದಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಬೇಸರವಾಯಿತು.ಆದರೂ ಅದು ಬೇಸರವನ್ನು ತಡೆದು ನಿಂತಿತು.ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿನ ಅವರಿಗೆ ಮೊಲದ ಮೌಲ್ಯ ತಿಳಿಯಬಹುದು ಅದು ಕಾದು ಕುಳಿತಿತು.ಹೀಗೆ ದಿನಗಳುರುಳಿದವು.

ಒಂದು ದಿನ ಕಾಡಿನ ರಾಜನಾದ ಸಿಂಹವು ಒಂದು ಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆಯಿತು. “ಈ ಸಭೆಯು ಯಾಕೆಂದರೆ ನನಗೆ ಒಬ್ಬ ಗೆಳೆಯ ಬೇಕು.ನನ್ನ ಜೊತೆ ಯಾವತ್ತಿಗೂ ಅವನು ಇರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ನನ್ನ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಲು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದು ಸಿಂಹವು ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಹೇಳಿತು.ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಸೆಯಾಯಿತು.ತಾನೇ ರಾಜನ ಗೆಳೆಯನಾಗಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಆಸೆಪಟ್ಟವು. ಸಿಂಹವು, “ಇದರ ಆಯ್ಕೆಗೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಲ್ಲಿ ರಾಜನ ಮತ್ತು ಗೆಳೆತನದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಸರಿ ಉತ್ತರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೋ ಅವರನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ನನಗೆ ಈ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಕ್ಕಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಹಕ್ಕು ಅವನಿಗೆ ನೀಡುತ್ತೇನೆ ” ಎಂದು ಹೇಳಿತು. ಸಿಂಹವು ಸಭೆಗೆ ಸೇರಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ""ರಾಜನಾಗಲು ಯಾವೆಲ್ಲ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು?” ಎಂದು ಕೇಳಿತು.ಆಗ ಯಾರು ಕೂಡ ಉತ್ತರವನ್ನು ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಕ್ಷಣ ಮೊಲವು, “ರಾಜನಾದವನು ಎಲ್ಲರನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನ ತೀರ್ಪನ್ನು ನೀಡಬೇಕು.”ಎಂದು ಹೇಳಿತು.ಆಗ ಸಿಂಹವು ಮೊಲದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆಯೇ ಇನ್ನೂ ಹಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿತು.

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿತ್ತು.ಆದ್ದರಿಂದ ರಾಜನು

ಮೊಲವನ್ನು ತನ್ನ ಗೆಳೆಯನಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿತು. ಬಳಿಕ ಮೊಲವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.ತದನಂತರ ಮೊಲದ ಪೂರ್ವ ಗೆಳೆಯರಾದ ಜಿಂಕೆ,ಆಮೆ,ಕುದುರೆ,ಒಂಟೆ ಎಲ್ಲವೂ ಮೊಲವನ್ನು ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಜನಾದ ಸಿಂಹನಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಮೊಲ ಒಂಟಿಯಾಗಿದ್ದ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಿಂಹವು ಈ ತೀರ್ಮಾನ ಕೈಗೊಂಡಿತ್ತು.ಬಳಿಕ ಆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವಾಯಿತು.ಅವುಗಳು ಮೊಲದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮೆಯಾಚಿಸಿದವು.ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವುಗಳು ಮೊಲದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳದಿದ್ದರೆ ಮೊಲವು ತಮಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೀಡಬಹುದು ಅಥವಾ ರಾಜನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದು ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ ಅವುಗಳು ಕ್ಷಮೆಯಾಚಿಸಿದವು.ಮೊಲವು ತನ್ನ ಪೂರ್ವ ಗೆಳೆಯರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿತು.ಸಿಂಹ ಮತ್ತು ಮೊಲ ಬಳಿಕ ಪ್ರಾಣ ಸ್ನೇಹಿತರಾದರು.ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು.ಯಾವಾಗಲೂ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು.ಜಿಂಕೆ,ಆಮೆ,ಕುದುರೆ ಒಂಟೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಗೆಳೆಯರಾದರು.

ಸ್ವರಚನೆ:ಮನ್ವಿತ.ಕೆ

SMILESPARKLE-QUOTE

1) "A program is never less than 90% complete and never more than 95% complete"
-Terry baker coder

2)"Your time is limited so don't waste it living someone else's life"
-APJ Abdul kalam

3)"It is health that is real wealth and not pieces of gold and silver"
-Gandhiji

4)"Nature is pleased with simplicity"
-sir isaac Newton

5)"No bird soars too high if he soars with his own wings."
-William blake

6)"In a gentle way, you can shake the world"
-Gandhiji

7)"Tame birds sing of freedom wild bird fly"
-John Lennon

8)"Nature is not a place to visit, it is home,"
-Gary snyder

9) "My wish is to stay always like this, living quietly in a corner of nature"
-Claude monet

10) "One touch of nature makes the whole world kin"
-William shakesspeare

11)“Time spent amongst trees is never wasted time”
-Katrina mayer

12)”A man is but the product of his thoughts and what the thinks he becomes”
-Gandhiji

13)”Education is the most powerful weapon which you can use to change the world”
-APJ Abdul kalam

14)”I am not handsome but l can give my hand to someone who needs help....
Because beauty is required in heart not in face...”
-APJ Abdul kalam

15)”A heart without dreams is like a bird without feathers”
-Suzy kassem

16)”The computer was born to solve problems that did not exist before”

17)”Education is the passport to the future ,for tomorrow belongs to those who prepare for it today”

18)”Education is the key to unlocking the world.It is the passport to freedom”

19)”For a time l rest in the grace of the grace of the world and am free”

20)”A bird does not sing because it has an answer,it sings because it has a song”

SCIENTIFIC FACTS

3 amazing space facts

Space is vast,and filled with wonderful things. Some of the bizarre inhabitants and phenomena of our Universe are more astounding than most sci-fi movies. Here are some of the most mind blowing facts about space.

1.The Moon is lemon-shaped

Despite its appearance in the night sky, our natural satellite is nowhere near round. In fact, the Moon is shaped like a lemon, with flattened poles and bulges on both the near and far side around its equator.

2.On Mercury a day is twice as long as a year.

One Mercurian day lasts 59 Earth days, and a year lasts 88. But, due to Mercury's orbit/alignment with Sun, the time from sunrise to sunrise, known as a 'solar day', is equal to 176 Earth days: twice as long as a Mercurian year.

3.The Sun loses a billion kilos per second

Particles in the Sun's upper atmosphere are so hot that they speed out into space as part of the solar wind. Our star sheds around 1.3 trillion particles every second, which is equal to roughly one billion kilograms of matter per second.

COLLECTED BY: Deekshitha k
9th A Standard

LITTLE KITE UNIT OF SSHSS KATUKUKKE

SOME LK ACTIVITIES

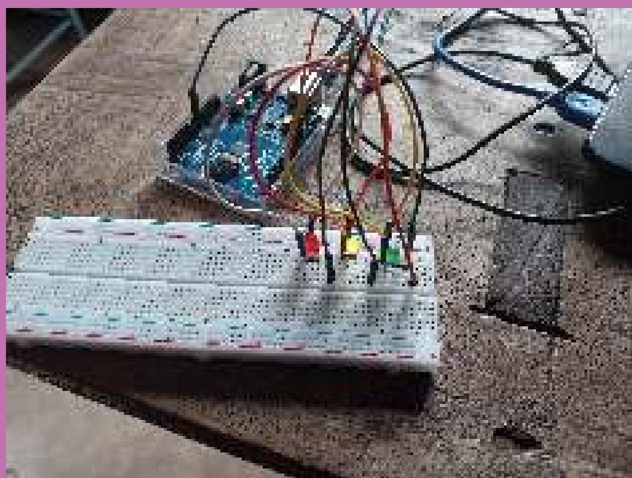

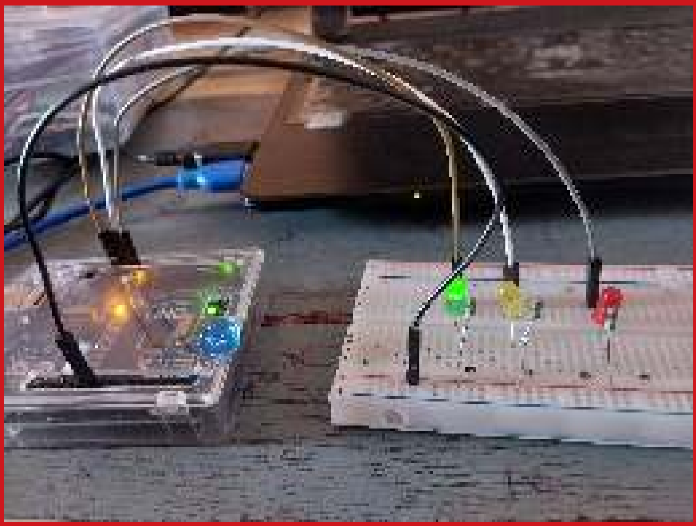

THANK YOU!